38. § 1295. Dráha ručí za poškození dítěte $2^1/_2$ roku starého. (§ 2. zák. ze dne 5. března 1869, č. 37 ř. z.; 6. červ. 1905, č. 9296. J. Bl. 489. — R. Z. H. 31.) — Prokázaná vina poškozeného neosvobozuje elektrickou dráhu od náhrady veškeré škody; tu potřebí důkazu, že úraz zaviněn byl jedině poškozeným. (§ 2. zák., 22. července 1902, č. 147 ř. z.; 28. dubna 1905, č. 5517. J. Bl. 358.) — Dráha neručí cestujícímu, jenž, aby se dostal do vozu, musil večer přes několik kolejí druhým vlakem zastíněných jíti a při tom kobrtnuv se poranil. (§§ 1. a 2. zák. ze dne 5. března 1869, č. 27 ř. z.; 23. května 1905, č. 8177. Z. Bl. 652. — R. Z. H. 27.) — Kdo t. zv. černé seznamy rozšiřuje, ručí za škodu zapsaným do nich dělníkům tím vzešlou. (20. června 1905, č. 8369. — J. Bl. 501. — R. Z. A. 79.) — Uznání padělaného podpisu za pravý není samo o sobě uznáním dluhu, může však po případě býti důvodem k náhradě škody. (10. prosince 1904, č. 16767. J. Bl. 418. — R. Z. H. 21.) — Stát ručí za peněžní zásilky, jestliže porušení dopisu a vybrání peněz na obálce nepozorovatelné bylo na poště ihned po převzetí dopisu oznámeno. (§§ 26., 35.—38. pošt. ř. ze dne 12. června 1838, č. 280 sb. z. s; nař. min. obch. ze dne 27. června 1850, č. 315 ř. z.; 19. září 1905, č. 13273. J. Bl. 555.) — Stát neručí ze smluv, poddůstojníkem bez zvláštní plné moci uzavřených. (6. října 1905, č. 14254. N. Z. 377.) — Jestliže advokát opomenul podati v čas jménem svého mandanta stížnost do vyměření daně z příjmu, nemůže tento žádati náhrady již z toho důvodu, že očekával na jisto snížení vyměřené mu daně. (§§ 1009., 1298. obč. z.; § 9. adv. ř.; 25. října 1905, č. 13940. N Z. 375.) — Advokát ručí za škodu způsobenou poučením třebas jen z nedopatření nesprávně uděleným. (§ 1294. obč. z.; §. 9. adv. ř.; 28. září 1905, č. 12819. J. Bl. 549.) — Pronajmutí nevhodných a zdraví škodlivých místností nezavazuje k náhradě škody. (§§ 1090., 1096., 1305. obč. z.; 2. června 1905, č. 6317. R. Z. 50.)

B. Z práva směnečního, obchodního, konkursního a společenstevního.

20. § 43. Nároky na náhradu stavebních škod u farních budov (sarta tecta) nemají povahu veřejných dávek a patří proto do třetí třídy konk. věřitelů. (Dvor. dekr. ze dne 25. dubna 1817, č. 1332 sb. z. s. a ze dne 30. července 1824, č. 2027 sb. z. s.; 27. října 1904, č. 13769. N. Z. 408.) — Cestovné stále ustanoveného cestujícího patří do první třídy. (§§ 1152., 1156. obč. z.; 6. dubna 1905, č. 4957. R. Z. F. 152.)

21. § 61. Tuzemské movitosti pokládati jest za část cizozemské konkursní podstaty jen tenkráte, bylo-li vydání jich tuzemským konk. soudem vyslovně povoleno. (25. července 1905, č. 12001. R. Z. F. 48.)

22. § 123. Útraty vzešlé dodatečným likvidačním stáním a týkající se všech opozděných přihlášek nesou dotyční věřitelové stejnoměrně. (§ 46. k. ř.; 7. března 1905, č. 3904. J. Bl. 383.)

23. § 160. Má-li věřitel již rozsudek proti konkursní podstatě, jest zřetelem k §§ 411. a 240 s. ř. vymáhání pohledávky novou žalobou vyloučeno. (7. února 1905, č. 288. P. 474.)

24. § 1. **spol. zák.** Společenstvo může uzavírati obchody i s nečleny. (6. prosince 1904, č. 18054 a 18275. P. 618. — N. Z. 133. — R. Z. H. 24.) — Jakmile společenstvo svou činnost zahájilo, jest stížnost do povolení protokolování finanční prokuraturou po uplynutí 14denní lhůty podanou zamítnouti. O podmínkách práva fin. prokuratury ke stížnosti srov. rozh. ze dne 21. září 1905, č. 14283. N. Z. 265.) — Právo k revisi společenstev příslušejících dle §. 14. zák. ze dne 10. června 1903, č. 133. ř. z. zem. výboru a právo k revisi takové, příslušející dle § 2. řeč. z. svazu, nevylučují se, nýbrž mohou vedle sebe obstáti. — Tím, že opomenul svaz odporovati pořadem instančním zákazu revise není jeho právo k revidování zastaveno. (23 května 1905, č, 8517 a 8518. P. 510. — 23. května 1905, č. 8518. N. Z. 257. — R. Z. H. 27.) — Společenstvo nesmí poskytovati zápůjčky nečlenům (8 listopadu 1905, č. 17055. G. H. 117. — R. Z. H. 32.)

25. §§ 4. a 13. Společenstva nesmějí používati ve své firmě nápadným způsobem slova spořitelny, aneb při provozování obchodu vynechávati neb zkracovati dodatek: »zapsané společenstvo s ručením . . . . .« aneb používati ve vkladních knížkách znaku včely aneb nějakého hesla. (26. dubna 1905, č. 6167. J. Bl. 345.)

26. § 14. zák. Právo nahlednouti do seznamu členů obsahuje též právo opsati si též adresy jejich, ale právo to jest v každém směru ryze osobní. (26. dubna 1905, č. 6696. J. Bl. 334.)

27. § 41. Pro odvolání likvidátorů platí obdobně čl. 133. a 134. obch. zák. (§§ 13., 70., 71. spol. zák.; 15. února 1905, č. 1710. Z. Bl. 33. — R. Z. H. 30.)

28. § 83. Postup nároků společníka v § 56. jmenovaných přípustným jest též u společenstva s ručením obmezeným. (§ 57. řeč. z.; čl. 98., 119. a 120. obch. z.; 19. září 1905, č. 12154. J. Bl. 623.)

29. § 30. a 48. **odp. zák.** Také smlouvě formelně neplatné lze odporovati. — § 48. byl zrušen čl. I. uv. z. k s. ř. (15. června 1905, č. 9681. R. Z. A. 73.) — Jednoroční lhůtu počítati jest ode dne žaloby. Den podání nebudiž čítán. (15. března 1905, č. 4030. J. Bl. 202.)

30. §§ 38., 39. Při žalobě odpůrčí nemůže se žalobce domáhati nějakého zisku pro sebe na úkor odpůrce. (§§ 17.—21. odp. zák.; 8. listopadu 1905, č. 16805. R. Z. A. 85.)